

Taubebladet

1/2026

Ordförande har ordet

Taubesällskapet fyller 30 år

Efter en lång och kall vinter med mycket snö tycker jag att vi ser sommaren i tunneln. Alla så längtar vi till ljuset och värmen. Taubesällskapet jobbar på för att bjuda medlemmarna på teman som lockar Er att komma till våra arrangemang. I år så kommer vi först att erbjuda er en tur med flotten den 20 augusti. Trubadur ställer Flotten upp med och Kören och medlemmarna ställer upp när allsång kommer på tal. Picknickkorgen tar ni själva med er.

Men !!! den stora begivenheten blir den 10 oktober då Taubesällskapet fyller 30 år. Detta kommer vi att fira på Siriuspalatset. Alla medlemmar i Taubesällskapet & Kören vill vi gärna att de kommer, samt ta med Respektive, vänner och bekanta, ju fler vi blir ju bättre stämning och så hoppas vi på att fler vill bli medlemmar i sällskapet.

Däremellan kommer vi att ha visafton eller ett intressant föredrag, som givetvis sker på någon restaurang så vi får mat och vin till livs. Jag skriver inte mer men jag hoppas detta lockar Er att komma till oss.

Nu närmar sig för många familjer skolavslutning med allt vad det innebär för studenten och familjen.

Ja ! vad kommer sedan, jo! en av våra stora högtider MIDSOMMAR då vi träffar vänner, familjer. Den som är värd för denna afton har ett stort arbete framför sig, men vad roligt det är att träffas.

Er ordförande
Karl-Erik Holm

Taubekören

Taubekören har på senare tid gått igenom en sorts upprustning. Flera gamla duktiga sångare har lämnat över till nya sångare. Flera med god körvana sedan tidigare. Inte minst vår körledare Gabriella Sjögren som på kort tid blivit "varm i kläderna" har sett till att kören fungerar. Efter juluppehållet har vårterminen innefattat en trägen övning på onsdag kvällarna och en konsert i Fosie församlingshem. Konserten var ett "kvitto" på vad vi uppnått och det var mycket populärt av publiken.

Ett idogt arbete pågår med att så frön hos olika presumtiva arrangörer och organisationer. Taubekören i Skåne står redo närhelst vi efterfrågas.

Göran Eklund
för Taubekören

Den prisade Evert Taube

Evert hade ett mål genom hela livet. Han ville tillhöra Svenska Akademien. Medvetet eller omedvetet kom mycket av hans liv att genomsyras av siffran 18 (aderton).

Evert sökte ständigt kontakt med ledamöter i Akademien. Tidigt blev Albert Engström Everts mentor. Engström hjälpte Evert med sitt stora kontaktnät med litterära personer och med kontakter inom pressen. Dörrarna öppnades för Evert när det gällde att publicera, framför allt teckningar men även lyrik och visor. Evert stärkte familjebanden genom att förlova sig med Engströms dotter Malin, men det förhållandet tog slut efter två år. Vad som däremot kvarstod länge var att Engström rekommenderade Evert till Pelarorden. Detta illustra sällskap som hade tagit på sig uppgiften att värna den speciella kultur som frodades ute på öarna i Stockholms skärgård.

Roslagens befolkning, Rospiggar kallade, levde ett spännande liv om man får tro Albert Engström. Dock skall man nog vara lite försiktig med Engströms uppgifter. Man tog emot, lagrade och distribuerade oanade mängder smuggelsprit i det att man ständigt gäckande länsman. Övrig tid ägnades, enligt Engström, åt hembränningsapparaten i vedboden. Det får stå för Albert Engström, men där skrev Evert en av sina mest välkända, "Calle Schewens vals". Evert var Pelarorden trogen livet ut. Odern finns fortfarande kvar och härbärgerar ca 250 medlemmar.

Utöver detta blev Evert Riddare av Kungliga Nordstjärneorden 1948. Han fick Svenska Akademiens Bellmanpris när han fyllde 60 år 1950. De Nios stora pris fick han 1959. Ilis Quorum, nionde storleken fick han 1960. Den 22 oktober 1966 promoverades Evert till Filosofie hedersdoktor vid Göteborgs universitet. 1970 blev Evert invald som Nr. 743 av Kungliga Musikaliska Akademien. Svenska Akademiens stora pris fick han 1972 och postumt blev han invald i Swedish Music Hall of Fame 2014. 2026 representeras han i Svensk Kulturkanon med Calle Schewens vals och Möte i monsunen.

Evert har alltid hyllats på olika sätt, men något medlemskap i Svenska Akademien blev det inte. Hans eget ordenssällskap hade 18 medlemmar. Hans vissamling "Den Gyldene Fredens Ballader" innehöll inledningsvis 18 visor och ballader. I andra utgåvan ströks den näst sista. Den hade inget namn, bara en undertitel; Till mina belackare. Den döptes senare till Ballad nummer sjutton. Evert sjöng den aldrig själv.

Göran Eklund

Pappa Evert med sonen Sven-Bertil

Det var en solig sommardag i skärgården, och Evert Taube hade bestämt sig för att ta med sin son, den unge Sven-Bertil, på en seglats som skulle bli en av de där minnesvärda fader-och-

son-utflykterna. Med seglen hissade och vinden i ryggen gled deras lilla båt, "Helena", ut på det glittrande vattnet.

"Hör du, Sven-Bertil," sa Evert medan han justerade seglet. "Havet har sin egen musik. Lyssna noga, så hör du melodin." Sven-Bertil, som vid den tiden var en ung grabb med mer energi än tålmod, lade huvudet på sned och försökte verkligen lyssna. Allt han hörde var vågornas kluckande mot båten och mäsarnas rop, men han nickade artigt.

De stannade till vid en liten ö för att grilla nyfångad fisk och plocka smultron. Medan Sven-Bertil hoppade runt på klipporna och sjöng några rader ur sin fars visor, plockade Evert fram sin luta. Han började spela en ny melodi som han just hade komponerat.

"Vad tycker du, pojk?" frågade Evert efter att ha sjungit första versen. "Den är bra, pappa. Men kanske lite mer om pirater?" föreslog Sven-Bertil med en glimt i ögat.

Evert skrattade. "Pirater, säger du? Kanske nästa gång. Men nu vill jag sjunga om sommar, kärlek och hav."

När kvällen kom och solen började sänka sig i horisonten, satt de tillsammans på båtens däck och delade en filt. Sven-Bertil lutade sitt huvud mot sin fars axel och frågade: "Pappa, kommer du alltid att skriva sånger?"

"Ja, min pojk," svarade Evert och tittade ut över det stilla vattnet. "Så länge det finns ett hav att segla, en vind att följa och människor att sjunga för, kommer jag att skriva sånger."

"Och en dag," sa Sven-Bertil med ett leende, "kommer jag att sjunga dem."

"Det hoppas jag verkligen," sa Evert och lade armen om sin son.

Och det gjorde han. År senare skulle Sven-Bertil bli en av de mest älskade tolkare av sin fars visor, och den där sommardagen i skärgården skulle alltid finnas kvar som en skatt i bådass hjärtan.

Här kommer bilder från vårt Årsmöte den 25 mars

Ångbåtsbiff

Ur Jesper Taubes kokbok kan jag naturligtvis inte bara bläddra förbi ÅNGBÅTSBIFFEN. Med Evert som förebild har jag engagerat mig i Ångisbrytaren Bore, byggd på Kockums mekaniska verkstad 1894 och nu hemmahörande i Malmö hamn. Ursprungligen var det ett segt köttstycke som bankades ut rejält och serverades till tredjeklasspassagerarna. Numera är det egentligen vanlig biffstek med lök. Och inte steker man den på ångpannan heller.

Enligt Jesper behöver man för fyra portioner:

4 skivor ryggbiff av nöt, ca 1½ cm tjocklek

3 - 5 gula och röda lökar

2 msk smör

½ tsk salt

1 krm strösocker

1 dl köttbuljong

1 dl lättöl

1 msk smör

½ tsk salt

1 krm nymalen vitpeppar

Till servering:

Potatis och lättkokta grönsaker

Gör så här:

Skala och skiva löken. Stek den mjuk i smör på hög värme i en stekpanna. Strö på salt och socker och späd med buljong och öl. Efterstek löken under lock i 5 minuter. Stek biffarna i smör i en stekpanna, 2-3 minuter på varje sida. Krydda med salt och peppar. Servera biffarna med lök, Potatis efter säsong och lättkokta grönsaker.

Smaklig måltid!

En stilstudie från elddurken på Bore.

<https://youtu.be/tOpCmKCbet0?is=R1-tdYECVySSU-gZ>

Vi skickar detta Taubeblad även till gamla medlemmar.

Har du inte betalat ditt medlemskap eller vill förnya det, så är du välkommen att göra detta till BG 554-3384. Årsavgiften är 150:-